

Interpellation av Carl-Anders Ifvarsson (fp) om användningen av implanterbara defibrillatorer i Stockholms län

Patienter med arytmibenägenhet efter hjärtinfarkt, vid hjärtaneurysm och vid hjärtsvikt kan behandlas med implanterbar hjärtstimulator (defibrillator - ICD). Vid kammararytmier är behandlingen livräddande. Det finns numera även kirurgiska ingrepp som riktar sig mot rytmrubbningar på både kammar- och förmaksnivå s k mazelkirurgi.

Sverige tillhör den grupp länder i världen som genomför lägst antal operationer med ICD. År 2003 gjordes i USA 349 implantationer, i Tyskland 126, Italien 117, Danmark 90 och Sverige 34. Uppgifterna avser per en miljon invånare. Det är svårt att få en förklaring till den låga nivån i Sverige. Hälsoeffekterna verkar vara positiva, men någon hälsoekonomisk analys har inte gjorts.

Socialstyrelsen har tagit fram omfattande och tydliga riktlinjer för när implantat ska sättas in. Det tycks som om dessa riktlinjer inte följs helt utan att det är andra faktorer som bestämmer vilka som ska få implantat eller inte.

Jag vill därför fråga sjukvårdslandstingsrådet Inger Ros (fp) följande:

- Hur stort är behovet av att sätta in implanterbara defibrillatorer (ICD) i Stockholms län?
- Hur många ICD opereras in i Stockholms län?
- Tycker du att det finns anledning att öka antalet ICD-operationer i Stockholms län?

Stockholm den 1 juni 2005

Carl-Anders Ifvarsson (fp)